

[Poul Dam.]

forslag på dagsordenen. Det drejer sig faktisk om en del penge at gennemføre en regelmæssig brug af p-piller.

Virkningen af gennemførelsen af det forslag, som fremskridtspartiet her har stillet, ville for mig at se med sikkerhed kun være én, nemlig at en række søgte en billigere abort, dvs. en kvaksalverabort, i stedet for. Det ved vi meget vel er illegalt, men vi ved også godt, at med den frie aborts gennemførelse vil det ikke føles illegalt i samme grad som det gjorde tidligere. Og den risiko for kvinderne, det ville medføre, og omkostningerne ved den senere hospitalisering af ofrene for kvaksalverne ville utvivlsomt være meget dyre omkostninger.

For øvrigt er forslaget her praktisk helt uigennemførligt. Hvornår skulle regningen fra at være patientens egen blive hospitalsvæsenets, nemlig når der var tale om komplikationer?

Poul H. Møller (KrF):

Man kan jo godt undre sig over det store antal aborter i en tid, hvor man næsten begynder i børnehaver og vuggestuer at undervise børn og unge i seksualteknik, og jeg ved ikke alt det, der hører med i den rækkefølge. Med hensyn til forebyggende midler, præventionen, da tror jeg nok, at mange unge i dag — det er da mit indtryk — ved mere om det i 10 års alderen, end jeg vidste, da jeg var 17 år. Så man kan godt undre sig over, at man på det område vil kræve mere seksualundervisning end den, der gives for øjeblikket i skoler osv.

Med hensyn til det foreliggende forslag vil jeg blot sige, at vi fra kristeligt folkeparti må sige fra her, for en af de mange ulykkelige følger af abortloven er jo blevet, at mange sunde kvinder, fordi de får foretaget provokeret abort, optager pladser, en masse hospitalspladser endda, for syge kvinder, som virkelig trænger til behandling.

Selv om dette forslag sikkert tager sigte på en form for afhjælpning af denne pladsproblematik, så ændrer det dog ikke noget ved dette, at man stadig skal disponere over hospitalsplads, operationsstuer, andre lokaler, personale m. m., på vore hospitaler, som ellers skulle anvendes til de virkelig syge og trængende.

Vi i kristeligt folkeparti, som jo fortsat af

al magt vil kæmpe imod fosterdrab, kan under ingen omstændigheder gå med til dette forslag, der måske endda letter adgangen hertil.

Hanne Reintoft (DKP):

I folketinget lider vi jo efterhånden af den overbevisning, at hvis vi gentager urigtige ting tilstrækkelig mange gange, bliver de rigtige.

En af disse ting har været denne stadige argumentation med det stigende og store abortantal. Jeg vil meget gerne give medhold i, at det var bedst, hvis det ikke var nødvendigt med abortindgreb, hvis vores prævention og mange andre ting var så gennemført, at det ikke var nødvendigt. Men dette med det meget store abortantal er jo ikke rigtigt. Vi har i vores samfund 1,2 mill. kvinder i fødedygtig alder og 24.000 aborter. Det er jo, hvis man tænker sådan på det, ikke så overvældende, som man i en eller anden propagandasags tjeneste ønsker at gøre det til.

I den her situation er man oven i købet i den ubehagelige situation, at to herinde skabte myter, der støder imod hinanden. Den første myte er, at abortpatienterne belaster sygehusvæsenet så forfærdeligt, at andre ikke kan blive behandlet. Den anden, og det gentages jo netop af venstre og fremskridtspartiet til ulidelighed, er, at vi har alt for mange sygehuspladser. Så skulle man ikke tro, at abortpatienterne kunne belaste hospitalsvæsenet så overvældende, at der ikke var plads til dem; vi har oven i købet flere hundrede arbejdsløse læger.

Vi kan ikke tilslutte os noget i dette forslag. Umiddelbart kan jeg nemlig ikke tilslutte mig tanker om ambulante abortindgreb, selv om jeg godt ved, at muligheden allerede består. Jeg vil ikke sige, at jeg ikke kan overbevises, men jeg er bekymret. Jeg har spurgt både praktiserende læger og sygehuslæger. Der er delte meninger hos praktiserende læger, der synes, at man kan og man ikke kan, og omvendt. Det, jeg frygter meget ved det, er dette, at det jo ikke er de ganske unge kvinder, der søger fri abort, det er jo den gifte kvinde mellem 30 og 40 år. Jeg ser i meget høj grad for mig, det er den almindelige sociale tendens, vi har, at de, der kommer